

Instituce terciárního vzdělávání a další aktéři různými způsoby na tomto vzdělávání zainteresovaní, zejména vládní orgány, akademická komunita včetně studentů, akreditační orgány, vědečtí a odborní pracovníci, zaměstnavatelé a veřejnost se soustřeďují v poslední době v oblasti hodnocení vzdělávání na zodpovědnost za excelentní kvalitu. Tento globální jev ovlivňuje i Českou republiku podobně jako mnoho dalších zemí, které musí provést řadu změn v tradičním pojetí hodnocení škol. Cílem nového pojetí je především posílení institucionální a osobní zodpovědnosti za kvalitu vzdělávacích výsledků a zmírnění Pochybností ze strany veřejnosti. Hlavní zodpovědností školy je udržení a zvyšování kvality vzdělávání a neustálé zkvalitňování a zefektivňování výuky a učení. V souvislosti s tím je nutné posílit funkci managementu ve smyslu zvýšení kvality výkonu na základě uplatnění evaluačních mechanismů a nástrojů a poskytování odpovídající opory pro rozhodování a Změnu.

Evaluační mechanismy nelze však chápat jako pouhé zavedení technických opatření bez vytvoření vhodného evaluačního prostředí, a to jak na úrovni národní, tak v jednotlivých vzdělávacích institucích. Vzhledem k tomu, že na národní úrovni nebyl dosud nový komplexní systém evaluace terciárního vzdělávání utvořen, tzn. že vnější hodnocení ^editační komisí nebylo dosud vhodně propojeno s vnitřním hodnocením vysokých škol a nemohly tak být formulovány a definovány závazné společné evaluační standardy, Přejímají vysoké školy jako autonomní instituce odpovědnost za kvalitu vzdělávání a r°zhodují samy o evaluačních aktivitách, o volbě metod a forem.